

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2017 m. gruodžio 1 d.
(OR. en)

14893/17

Tarpinstitucinė byla:
2017/0248 (CNS)

FISC 308
ECOFIN 1031

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2017 m. lapkričio 30 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI-MIKKELSENIUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2017) 706 final
Dalykas:	Pakeistas pasiūlymas dėl TARYBOS REGLAMENTO, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje stiprinimo priemonių

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2017) 706 final.

Pridedama: COM(2017) 706 final

Briuselis, 2017 11 30
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas veikti

Pakeistas pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje stiprinimo priemonių

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), kaip plačios bazės vartojimo mokestis, yra didžiausias ir augantis mokestinių pajamų šaltinis Europos Sąjungoje¹. Tačiau pastaraisiais metais PVM sistemos nespėjama pritaikyti prie globalizacijos ir ekonomikos skaitmeninimo.

Visų pirma dabartinė valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo sistema vis dar grindžiama pereinamojo laikotarpio procedūromis. 1967 m. buvo įsipareigota sukurti galutinę PVM sistemą, kuri Europos bendrijoje tuo metu būtų veikusi taip pat, kaip ir bet kurioje atskiroje šalyje². Dėl būtinybės iki 1992 m. pabaigos tarp valstybių narių panaikinti fiskalines sienas atsirado poreikis persvarstyti prekybos prekėmis apmokestinimo Europos bendrijoje būdą. Buvo siekiama prekes apmokestinti kilmės šalyje, t. y. kad šalies vidaus prekybai galiojančios sąlygos galėtų ir Bendrijos vidaus prekybai, nes tai geriausiai įkūnija tikros vidaus rinkos idėją.

Tačiau dar nebuvo politinių ir techninių sąlygų tokiai sistemai įgyvendinti, todėl buvo priimtos pereinamojo laikotarpio PVM procedūros³. Kiek tai susiję su įmonių (angl. *Business-to-Business*, B2B) sandoriais dėl prekių, remiantis tomis nuostatomis tarpvalstybinis prekių judėjimas buvo suskaidytas į du atskirus sandorius: neapmokestinamą tiekimą prekių išvežimo valstybėje narėje ir paskirties valstybėje narėje apmokestinamą įsigijimą Bendrijos viduje.

Šios taisyklės laikytos laikina priemone ir turi trūkumų – leidimas prekes įsigyti be PVM didina sukčiavimo riziką, be to, pati sistema yra sudėtinga, o tai nėra palanku tarpvalstybinei prekybai.

Apskaičiuota, kad 2015 m. dėl su PVM surinkimu susijusių trūkumų, įskaitant sukčiavimą, iš viso prarasta 152 mlrd. EUR⁴. Ankstesniuose skaičiavimuose nurodyta, kad vien tik dėl tarpvalstybinio sukčiavimo prarandama 50 mlrd. EUR⁵. Dėl tokios nesąžiningos praktikos iškraipoma konkurencija bendrojoje rinkoje ir užkertamas kelias tinkamam jos veikimui. Be to, tokia praktika turi didelių pasekmių valstybių narių biudžetams ir Europos Sąjungos (ES) biudžetui, nes dalis ES nuosavų išteklių grindžiama PVM.

¹ 2015 m. surinkta šiek tiek daugiau kaip 1 trln. EUR PVM, t. y. 7 % ES BVP, arba 17,6 % visų nacionalinių mokestinių pajamų (šaltinis: Eurostatas).

² 1967 m. balandžio 11 d. Pirmoji Tarybos direktyva 67/227/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo; 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo.

³ 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB, papildanti bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą ir iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB, siekiant panaikinti fiskalines sienas (OL L 376, 1991 12 31, p. 1).

⁴ CASE & Institute for Advanced Studies, „Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States“ („Tyrimas ir ataskaitos dėl PVM nepriemokos 28 ES valstybėse narėse“), 2017 m. galutinė ataskaita, 2017.

⁵ Ernst and Young, „Implementing the ‘destination principle’ to intra-EU B2B supplies of goods“ („Paskirties principo įgyvendinimas B2B prekių tiekimui Sąjungos viduje“), 2015.

2016 m. balandžio 7 d. PVM veiksmų plane⁶ Komisija išdėstė, kad reikia sukurti bendrą Europos PVM erdvę, kuri galėtų padėti įveikti XXI-ojo amžiaus uždavinius. Trumpuoju ir vidutinės trukmės laikotarpiais būtų priimtas pagrindinių priemonių rinkinys, kad būtų galima modernizuoti ES PVM sistemą, ją supaprastinti, geriau apsaugoti nuo sukčiavimo ir padaryti palankesnę verslui.

Komisija paskelbė, kad, siekdama sukurti patikimą bendrą Europos PVM erdvę, ketina pasiūlyti apmokestinimo prekių paskirties valstybėje narėje principu grindžiamą galutinę PVM sistemą, skirtą Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekybai.

Kiek tai susiję su trumpalaikėmis priemonėmis, Komisija paskelbė, kad ketina pagerinti mokesčių administratorių ir teisėsaugos institucijų keitimąsi informacija ir jų atliekamą informacijos analizę, siekiant stiprinti tinklą „Eurofisc“⁷ ir įtraukti naujų priemonių, pavyzdžiui, bendrą auditą.

Tikslas buvo parengti galutinės PVM sistemos įgyvendinimą ir, kol ji bus visiškai įgyvendinta, apriboti tarpvalstybinį sukčiavimą.

Jau daug metų valstybių narių mokesčių administratoriai taiko ES bendrą administracinio bendradarbiavimo sistemą. Visų pirma ji padeda valstybėms narėms surinkti PVM už tarpvalstybinius sandorius ir kovoti su sukčiavimu bendrojoje rinkoje. Vis dėlto, kaip nurodė Europos Audito Rūmai⁸, ES reikia dažniau ir geriau naudoti administracinio bendradarbiavimo priemones ir kovoti su sukčiavimu PVM.

2016 m. gegužės mėn. išvadose dėl kovos su sukčiavimu PVM⁹ Taryba pripažino, kad labai svarbu gerinti mokesčių administratorių administracinį bendradarbiavimą. Ji atsižvelgė į Komisijos ketinimą 2017 m. pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kurio tikslas būtų gerinti keitimąsi ir dalijimąsi pagrindine informacija bei jos analizę, taip pat numatyti bendrą auditą. Taryba paragino Komisiją pasiūlyti būdų, kaip būtų galima pašalinti teisinės kliūtis ir praktinius apribojimus ES ir valstybėse narėse, dėl kurių stabdomas kokybinis keitimasis informacija šuolis. Šis darbas turėtų skatinti bendradarbiavimą ir apimti įvairiausias turimas priemones – įskaitant, *inter alia*, VIES¹⁰, „Eurofisc“ ir grįžtamosios informacijos procedūras – bei spręsti muitinėms ir mokesčių administratoriams kylančias problemas. Taryba taip pat pabrėžė, kad automatinis keitimasis informacija yra vienas iš būdų siekiant kovoti su sukčiavimu ir patvirtino, kad ES ir toliau daugiausia reikia tobulinti rizikos vertinimą ir analizę.

2016 m. lapkričio mėn. Europos Parlamentas¹¹ palankiai įvertino PVM veiksmų planą ir pritarė jo priemonėms mažinti PVM nepriemoką ir kovoti su sukčiavimu PVM.

Ši iniciatyva įtraukta į „sąžiningo apmokestinimo dokumentų rinkinį siekiant sukurti bendrą ES pridėtinės vertės mokesčio erdvę“, kuris nurodytas Vieningesnės, stipresnės ir

⁶ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148).

⁷ „Eurofisc“ yra nacionalinių mokesčių pareigūnų tinklas, skirtas greitam daugiašaliui keitimuisi tiksline informacija apie sukčiavimą PVM.

⁸ Specialioji ataskaita Nr. 24/2015. „Kova su sukčiavimu PVM Bendrijos viduje: reikia imtis daugiau veiksmų“, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_LT.pdf.

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹⁰ PVM informacijos mainų sistema (VIES) valstybėms narėms suteikiama galimybė keistis informacija apie tarpvalstybinį tiekimą ir apmokestinamuosius asmenis, identifikuotus PVM tikslais.

¹¹ 2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija „Galutinės PVM sistemos kūrimas ir kova su sukčiavimu PVM“ (2016/2033(INI)).

demokratiškesnės Sąjungos kūrimo plane¹². Ja siekiama kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM, įgyvendinant Tarybos, Europos Parlamento ir Europos Audito Rūmų rekomendacijas, ir iš esmės bei greitai pagerinti mokesčių administratorių bendradarbiavimą tarpusavyje ir su kitomis teisėsaugos institucijomis.

Tokiomis priemonėmis būtų padėtas visapusiško galutinės PVM sistemos įgyvendinimo pagrindas. 2017 m. spalio 4 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų įgyvendinti pirmąjį galutinės PVM sistemos etapą, kuriame būtų nustatyta B2B prekių tiekimui Sąjungos viduje taikoma PVM tvarka¹³. Kitas pasiūlymų rinkinys bus pateiktas kitais metais.

ES vis dar labiausiai paplitusios ir svarbiausios šios trys pagrindinės tarpvalstybinio sukčiavimo rūšys: karuselinis sukčiavimas (arba dingusio prekiautojo sukčiavimas Bendrijoje, *angl.* MTIC sukčiavimas), sukčiavimas, susijęs su naudotais automobiliais, ir su 42 ir 63 muitinės procedūromis susijęs sukčiavimas.

MTIC sukčiavimas atsiranda, kai sukčiautojas perka prekes ar paslaugas kitoje valstybėje narėje nemokėdamas PVM, bet paskui perparduoda jas su PVM, tačiau mokesčių administratoriui PVM nesumoka (nors pirkėjas gali jį išskaičiuoti). Europos Audito Rūmai ir Europolas apskaičiavo, kad MTIC sukčiavimas gali sudaryti 40–60 mlrd. EUR metinių prarastų PVM pajamų ir kad už 80 % sukčiavimo atvejų gali būti atsakingi 2 % organizuotų nusikalstamų grupių.

Dėl automobiliams taikomos dvigubos PVM tvarkos (maržos apmokestinimo schemos arba įprastinių procedūrų) prekyba automobiliais dažnai yra susijusi su sukčiavimu PVM. Lengviausias sukčiavimo būdas – parduoti naujas arba nesenas transporto priemones (kurių visa suma yra apmokestinama) kaip naudotas prekes (kurių tik marža apmokestinama).

Galiausiai prekių importo be PVM schema (42 ir 63 muitinės procedūros), įgyvendinta siekiant palengvinti prekybą, kai prekės iš karto pristatomos įmonei kitoje valstybėje narėje, dažnai piktnaudžiaujama ir prekės nukreipiamos į juodąją rinką nesumokėjus PVM. Šios rūšies sukčiavimas kartais atsiranda, kai taikoma nesąžininga praktika nepakankamai įvertinti prekes ir taip išvengti muitų. 2015 m. buvo atlikta 8,5 mln. importo sandorių, neapmokestintų PVM, kurių bendra vertė sudarė 74 mlrd. EUR.

Šia iniciatyva į Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010¹⁴, kuris yra pamatinis administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu PVM teisinis pagrindas, būtų įtrauktos priemonės, specialiai sukurtos siekiant kovoti su šiomis sukčiavimo schemomis.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Reglamente (ES) Nr. 904/2010 nustatomos sąlygos, pagal kurias valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija, kad būtų užtikrintas PVM taisyklių laikymasis bendrojoje rinkoje. PVM veiksmų plane siekiama paremti administracinio bendradarbiavimo PVM srityje priemonės, visų pirma tinklą „Eurofisc“, kaip priemonę, stiprinančią mokesčių administratorių tarpusavio pasitikėjimą, kol įsigalios galutinė PVM tvarka. Kol kas tokios priemonės taip pat padės apriboti tarpvalstybinį sukčiavimą.

¹² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_lt.pdf.

¹³ COM(2017) 567, 568 ir 569, 2017 10 4.

¹⁴ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (nauja redakcija).

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Pastaraisiais metais svarbiausias Komisijos prioritetas buvo kova su mokesčiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu, siekiant padėti apsaugoti nacionalines ir ES pajamas bei užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui. Šiomis politinėmis Komisijos gairėmis¹⁵ raginama aktyviau kovoti su mokesčių slėpimu ir mokesčiniu sukčiavimu, naudojant tokias priemones, kaip geresnis mokesčių administratorių administracinis bendradarbiavimas. Į šiuos prioritetus tiesiogiai atsižvelgiama PVM veiksmų plane.

Ši iniciatyva neatsiejama nuo kitų PVM iniciatyvų ir ji atliktų svarbų vaidmenį užtikrinant plačiausio užmojo pasiūlymo, kuriuo siekiama įgyvendinti galutinę PVM tvarką, sėkmę. Be to, MTIC sukčiavimas yra viena iš dešimt nusikalstamumo sričių, kurias Europolas ir Taryba nurodė kaip pačias svarbiausias Europos Sąjungai 2018–2021 m. laikotarpiu¹⁶. Panašaus požiūrio buvo laikomasi 2014–2017 m. laikotarpiu. Taip pat svarbūs šie dalykai:

- Direktyvos (ES) 2017/1371, kuri apims ES masto didelio sukčiavimo PVM atvejus, įsigaliojimas¹⁷;
- Reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje¹⁸, kurį 2017 m. spalio 12 d. priėmė dvidešimt valstybių narių¹⁹. Ši nepriklausoma decentralizuota ES įstaiga bus atsakinga už žalą ES biudžetui sukeliančių nusikaltimų, pavyzdžiui, susijusių su sukčiavimu, korupcija arba tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM, viršijančių 10 mln. EUR, tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šios iniciatyvos teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 113 straipsnis. Taryba vieningai priima tokios apimties nuostatas dėl valstybių narių netiesioginio apmokestinimo taisyklių derinimo, kiek toks derinimas yra reikalingas, siekiant užtikrinti bendrosios rinkos sukūrimą ir veikimą ir išvengti konkurencijos iškraipymo.

¹⁵ Politinės gairės būsimai Europos Komisijai, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_lt_0.pdf.

¹⁶ 2017 m. gegužės 18 d. Tarybos išvados dėl ES prioritetų nustatymo kovojant su organizuotu ir sunkių formų tarptautiniu nusikalstamumu 2018–2021 m. (<http://www.consilium.europa.eu/lt/meetings/jha/2017/05/18/>). Tarybos išvadose taip pat apibrėžtas šis prioritetas: „(6) Žlugdyti ONG ir specialistų, susijusių su sukčiavimu akcizų srityje ir dingusio prekiautojo sukčiavimu Bendrijoje (MTIC), pajėgumus.“ Šis prioritetas bus įgyvendinamas vykdant du operatyvinių veiksmų planus: „Sukčiavimas akcizų srityje“ ir „MTIC sukčiavimas“. Reikėtų deramai atsižvelgti į patirtį, susijusią su ankstesnio politikos ciklo prioritetu akcizų ir (arba) MTIC sukčiavimo srityje.

¹⁷ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis.

¹⁸ 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje.

¹⁹ Valstybės narės, įgyvendinančios tvirtesnę bendradarbiavimą: Austrija, Belgija, Bulgarija, Čekija, Estija, Graikija, Ispanija, Italija, Kipras, Kroatija, Latvija, Lietuva, Liuksemburgas, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Slovakija, Slovėnija, Suomija ir Vokietija. Lenkija, Malta, Nyderlandai, Švedija ir Vengrija nusprendė kol kas nedalyvauti šioje iniciatyvoje, o Airija, Danija ir Jungtinė Karalystė nedalyvauja remdamosi 21 ir 22 protokolais.

- **Subsidiarumo principas**

Valstybės narės pirmiausia yra atsakingos už PVM valdymą, surinkimą ir kontrolę. Tačiau sukčiavimas PVM dažnai yra susijęs su tarpvalstybiniais sandoriais bendrojoje rinkoje arba su prekybininkais, įsisteigusiais kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje reikia sumokėti mokesť. Jis neigiamai paveikia bendrosios rinkos veikimą ir ES biudžetui padaro didelių nuostolių.

Pagal SESV 113 straipsnį Taryba priima nuostatas derinti teisės aktus, susijusius su netiesioginiais mokesčiais, siekiant užtikrinti bendrosios rinkos sukūrimą ir veikimą ir išvengti konkurencijos iškraipymo. Taigi, ES bendradarbiavimo priemonės visų pirma sukurtos taip, kad būtų suorganizuotas mokesčių administratorių tarpusavio keitimasis informacija, taip pat remiama bendro audito veikla ir tinklo „Eurofisc“ įkūrimas.

PVM veiksmų plane raginama imtis veiksmingesnių priemonių, visų pirma suteikti svarbesnį vaidmenį tinklui „Eurofisc“, ir naujų bendradarbiavimo būdų su patikimu teisiniu pagrindu. To negalima pasiekti vien tik valstybių narių lygmeniu arba naudojant su teisėkūros procedūra nesusijusias priemones. Imantis veiksmų ES mastu būtų galima daugiau pasiekti nei nacionaliniu lygmeniu.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas daugiausia grindžiamas esama teisine sistema ir ją papildo tik tuomet, jei sistemą reikia sustiprinti. Visos siūlomos priemonės numatomos pagal valstybių narių poreikius ir kadangi jos turi teigiamą poveikį sukčiavimo PVM lygiui, verslui ir administracijoms papildomų išlaidų neturėtų atsirasti, jų būtų tik dėl priemonių, kurias taikant reikėtų tobulinti IT. Netgi šiais atvejais susijusios plėtros išlaidos liktų ribotos.

Todėl naujosios nuostatos neviršytų to, kas tikrai būtina, kad administracinio bendradarbiavimo priemonės būtų veiksmingesnės kovojant su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM.

- **Priemonės pasirinkimas**

Dabartiniam Reglamentui (ES) Nr. 904/2010 iš dalies pakeisti reikia Tarybos reglamento.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Rengiant dabartinį pasiūlymą, atliktas Reglamente (ES) Nr. 904/2010 numatytos ES administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu PVM sistemos naudojimo vertinimas²⁰.

Apskritai valstybės narės teigiamai vertina teisinę ir praktinę sistemą, įgyvendintą Reglamentu (ES) Nr. 904/2010. Didžioji dauguma mano, kad ji padėjo pagerinti jų administracinį bendradarbiavimą. Veiksmingiausiomis reglamento priemonėmis laikomos keitimasis informacija pagal prašymą, automatinė prieiga prie informacijos, tinklas „Eurofisc“ ir daugiašalės kontrolės priemonės.

²⁰ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. Prie šio pasiūlymo pridėtas poveikio vertinimas.

Tačiau valstybės narės ir toliau pastebi trūkumų, visų pirma susijusių su tinklu „Eurofisc“, kurio galimybės dar ne iki galo išnaudotos. Akivaizdu, kad būtina kurti naujas priemones arba naujus bendradarbiavimo būdus. Valstybės narės labai remia tokius sprendimus, kaip sandorių tinklų analizės (STA) programinė įranga, skirta bendrai tvarkyti PVM duomenims ir jais keistis tinkle „Eurofisc“²¹. Be to, yra galimybių toliau plėtoti automatinę keitimąsi informacija arba prieigą prie naujų duomenų rinkinių. Šioje srityje valstybės narės ypač domina prieiga prie muitinės duomenų arba automobilių registracijos informacija.

Informacijos keitimasis su ES teisėsaugos institucijomis valstybėms narėms ir toliau lieka opi sritis. Anot jų, dalyvavimas tinkle „Eurofisc“ veiklos sričių susitikimuose arba „Eurofisc“, Europolo ir OLAF spontaniškas keitimasis žvalgybos informacija yra geresni institucijų, dalyvaujančių kovoje su sukčiavimu PVM ES mastu, bendradarbiavimo gerinimo būdai nei suteikti Europolui ir OLAF automatinę prieigą prie VIES arba „Eurofisc“ duomenų.

Administracinio bendradarbiavimo PVM srityje gerinimas visapusiškai atitiktų kitą dabar plėtojamą ES politiką. Tai ypač pasakytina apie Direktyvą (ES) 2017/1371 ir Reglamentą (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje. Visa tai rodo, kad keliomis bendromis ES masto iniciatyvomis siekiama panašių tikslų: gerinti teisėsaugos ir teisminių institucijų bendradarbiavimą ir rasti naujų kovos su didžiausiomis grėsmėmis mokestinėms pajamoms būdų.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Rengdama dabartinį pasiūlymą ir vertindama dabartinius susitarimus Komisija paprašė valstybių narių mokesčių administratorių ir visuomenės pateikti nuomonę, visų pirma dėl galimų administracinio bendradarbiavimo gerinimo būdų, siekiant panaikinti tarpvalstybinį sukčiavimą.

Dauguma valstybių narių pritartę bendram duomenų tvarkymui tinkle „Eurofisc“ (STA) ir kovos su sukčiavimu, susijusiu su 42 ir 63 muitinės procedūromis, priemonių įvedimui. Dauguma valstybių narių taip pat pritarė prieigai prie automobilių registracijos duomenų.

Kitos suinteresuotosios šalys, pavyzdžiui, įmonės ir piliečiai, remia ES funkciją padėti valstybėms narėms vykdyti tarpusavio administracinį bendradarbiavimą ir jį užtikrinti. Kai kurios iš jų mano, kad dabartinės priemonės nepritaikytos naujiems verslo modeliams ir kovai su tarpvalstybiniu arba organizuotu nusikalstamumu sukčiavimo srityje. Taip pat reikėtų numatyti naujų automatinio keitimosi informacija būdų ir aktyvesnį mokesčių administratorių ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimą. Jos pritaria svaresniam tinklo „Eurofisc“ vaidmeniui. Be to, jos pareiškė bendrą teigiamą nuomonę dėl bendro audito.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Be konsultacijų su visomis suinteresuotosiomis šalimis, visų pirma valstybių narių mokesčių administratoriais, dabartiniam pasiūlymui parengti nereikėjo kreiptis į išorės ekspertus.

- **Poveikio vertinimas**

Rengiant dabartinį pasiūlymą, poveikio vertinime išnagrinėti penki pagrindiniai sprendimai su papildomais sprendimais:

- bendrai tvarkyti ir analizuoti tinklo „Eurofisc“ duomenis;
- gerinti valstybių narių tarpusavio koordinuotos kontrolės veiklos sistemą;

²¹ „Eurofisc“ pareigūnai naudosis STA, kad galėtų keistis PVM duomenimis ir kartu juos tvarkyti. STA galės ankstyvuoją etapu aptikti ir parodyti įtartinus tinklus.

- plėtoti keitimasi informacija ir žvalgybos informacija tarp valstybių narių mokesčių administratorių tinkle „Eurofisc“ ir teisėsaugos institucijų ES mastu;
- kovoti su sukčiavimu, susijusiu su dvigubos PVM tvarkos taikymu automobiliams, gerinant prieigą prie transporto priemonių registracijos duomenų;
- muitinėms ir mokesčių administratoriams dalytis informacija apie 42 ir 63 muitinės procedūras.

Atidžiai išanalizavus sprendimus padaryta išvada, kad reikėtų palikti keletą sprendimų, kad visi susiję klausimai būtų išspręsti tinkamai.

Trūkstant susijusių duomenų nebuvo galima tiksliai įvertinti ir apskaičiuoti pagrindinių pageidautinų sprendimų naudos. Vis dėlto poveikis įvairioms suinteresuotosioms šalims apibendrintas taip:

- valstybėms narėms: pagrindiniai šios iniciatyvos sprendimai galėtų padėti greičiau ir veiksmingiau kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM ir todėl turėtų padidinti PVM pajamas. Bendrai tvarkant duomenis tinkle „Eurofisc“, papildomų išlaidų neatsirastų, nes jos jau patirtos vykdant programą „Fiscalis“²². Dėl naujų keitimosi informacija tarp mokesčių institucijų ir muitinės būdų ir automatinės prieigos prie automobilių registracijos duomenų galėtų atsirasti įgyvendinimo ir einamųjų išlaidų, tačiau jas būtų galima apriboti, nes būtų galima naudoti esamas sistemas;
- įmonėms, įskaitant MVĮ ir labai mažas įmones: geriau nustatant sukčiautojus būtų galima sumažinti Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekyboje dalyvaujančioms įmonėms tenkančias reikalavimų laikymosi išlaidas ir administracinę naštą, nes numatoma sprendimais būtų geriau naudojama ir analizuojama turima informacija ir taip sumažėtų poreikis atlikti administracinius tyrimus ir pareiga reikalavimus atitinkantiems prekybininkams teikti ataskaitas. Įmonėms taip pat turėtų būti naudingos vienodesnės sąlygos ir geriau veikianti bendroji rinka.

Prie šio pasiūlymo pridėtą poveikio vertinimo dokumentą 2017 m. rugsėjo 13 d. apsvaustė Reglamentavimo patikros valdyba. Valdyba pateikė teigiamą nuomonę su keliomis rekomendacijomis, visų pirma dėl būtinybės geriau aprašyti šios iniciatyvos sąsają su kitais PVM veiksmų plano elementais ir būtinybės aiškiau motyvuoti rengiamus sprendimus. Į šias rekomendacijas atsižvelgta. Valdybos nuomonė ir rekomendacijos paminėtos su poveikio vertinimu susijusiame tarnybų darbiname dokumente.

• **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Ši iniciatyva į Reglamentavimo tinkamumo programą nepatenka.

• **Pagrindinės teisės**

Numatyta, kad šis pasiūlymas paskatins taikyti naujus keitimosi esama PVM informacija, kuri gali apimti asmens duomenis, būdus ir bendrą tokios informacijos tvarkymą. Vis dėlto duomenų rinkimas būtų taikomas tiksliai veiklos vykdytojams, kurie, kaip manoma, dalyvavo vykdant sukčiavimo sandorius, ir toks jų taikymas būtų apibrėžtas. Duomenys būtų laikomi tik tą laiką, kurio reikia įgaliojimus užtikrinti PVM prievolių vykdymą gavusiems nacionaliniams mokesčių administratoriams atlikti analizę ir tyrimus. Jie būtų naudojami tik siekiant ankstyvuojų etapų nustatyti galimus sukčiautojus ir panaikinti sukčiavimo tinklus,

²² 2013 m. gruodžio 11 d. Reglamentas (ES) Nr. 1286/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Europos Sąjungos mokesčių sistemų veikimo gerinimo veiksmų programa („Fiscalis 2020“).

kurių tikslas – piktnaudžiauti PVM sistema siekiant sukčiauti PVM. Prieigą prie šių duomenų turės ir jais galės naudotis tik įgaliotas personalas.

Nepaisant to, šioms priemonėms galiausiai būtų taikomas Pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnis ir, įtraukus jas į Reglamentą (ES) Nr. 904/2010, – to reglamento 55 straipsnio 5 dalis, kurioje daroma nuoroda į Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą²³.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Pagal Reglamento (ES) Nr. 904/2010 59 straipsnį reglamento taikymas peržiūrimas kas penkerius metus. Be to, valstybės narės, pagal 49 straipsnį siekdamos įvertinti, kaip įgyvendinant administracinį bendradarbiavimą sekasi kovoti su mokesčių slėpimu ir vengimu, turi pranešti Komisijai bet kokią turimą informaciją, susijusią su reglamento taikymu, ir, *inter alia*, pateikti metinius statistinius duomenis apie bendradarbiavimo priemonių naudojimą. Prie šio pasiūlymo pridėtame poveikio vertinimo dokumente išvardijami stebėjimo ir vertinimo rodikliai (žr. 8.1 skyrių).

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Pagrindiniai pasiūlymo tikslai yra šie:

- bendrai tvarkyti ir analizuoti visus susijusius duomenis tinkle „Eurofisc“;
- gerinti valstybių narių tarpusavio koordinuotos kontrolės veiklos sistemą;
- plėtoti keitimąsi duomenimis tarp valstybių narių mokesčių administratorių ir teisėsaugos institucijų ES mastu;
- kovoti su sukčiavimu, susijusiu su dvigubos PVM tvarkos taikymu automobiliams, gerinant prieigą prie transporto priemonių registracijos duomenų;
- kovoti su sukčiavimu, susijusiu su 42 ir 63 muitinės procedūromis.

2017 m. spalio 4 d. Komisija pasiūlė iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 904/2010, ypač jo 17 ir 31 straipsnius²⁴, kuris patvirtintiems apmokestinamiesiems asmenims būtų pradėtas taikyti nuo 2019 m. sausio 1 d. Todėl šis pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto yra iš dalies pakeistas pasiūlymas, apimantis šias nuostatas.

Priemonės, taikomos nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos

Keitimas informacija be išankstinio prašymo

Pakeitus 13 straipsnį, kompetentingos institucijos, jei mano, kad tai būtina, galėtų keisti informaciją kitomis nei standartinės formos priemonėmis.

²³ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB.

²⁴ COM(2017) 567, 2017 10 4.

Bendras auditas

Atliekant administracinį tyrimą dažnai reikia kovoti su sukčiavimu PVM, visų pirma, kai apmokestinamasis asmuo neįsisteigęs valstybės narėse, kuriose reikia sumokėti mokesį. VII skyriuje numatyta, kad pareigūnai gali dalyvauti administracinėse patalpose ir apmokestinamųjų asmenų patalpose atliekant administracinius tyrimus kitose valstybės narėse. Siekiant padidinti mokesčių administratorių gebėjimą tikrinti tarpvalstybinį tiekimą, į reglamentą būtų įtraukta nauja bendradarbiavimo priemonė. Vykdamas bendrą auditą, dviejų ar daugiau mokesčių administratorių pareigūnai, jei norėtų, galėtų sudaryti bendrą audito grupę ir aktyviai dalyvauti atliekant administracinį tyrimą. Ta grupė nagrinėtų vieno ar daugiau susijusių apmokestinamųjų asmenų (juridinių ir fizinių asmenų), vykdančių tarpvalstybinę veiklą, tarpvalstybinius sandorius, įskaitant tarpvalstybinius sandorius, susijusius su asocijuotosiomis įmonėmis, įsisteigusiomis dalyvaujančiose šalyse.

Be to, siekiant, kad apmokestinamųjų asmenų įsisteigimo vietos Sąjungoje pasirinkimas netrukdytų tinkamai užtikrinti PVM prievolių vykdymo ir siekiant išvengti darbo dubliavimo ir administracinės naštos mokesčių administratoriams ir įmonėms, kai bent dvi valstybės narės mano, kad reikia atlikti administracinį tyrimą dėl sumų, kurias deklaravo apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs jų teritorijoje, bet jose apmokestinamas, valstybė narė, kurioje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo, turėtų vykdyti tyrimą, o prašančiosios valstybės narės turėtų padėti įsisteigimo valstybei narei, aktyviai dalyvaujamos atliekant auditą. Ši priemonė būtų itin svarbi kovojant su sukčiavimu vykdamas e. prekybą.

Tinklas „Eurofisc“

X skyriumi sukurtas valstybių narių greito keitimosi tikslinė informacija tinklas, siekiant kovoti su stambaus masto arba naujais sukčiavimo PVM modeliais. Siekdamas paspartinti bendrą duomenų tvarkymą ir analizę tinkle „Eurofisc“, Komisija šiuo metu kuria STA programinę įrangą, kurią 2018 m. valstybės narės galės savanoriškai naudoti.

Siekiant maksimaliai išnaudoti STA galimybes nustatyti sukčiavimo tinklus visoje ES, Reglamente (ES) Nr. 904/2010 būtų aiškiau numatytas bendras duomenų tvarkymas ir analizė tinkle „Eurofisc“. Dalyvavimas atliekant tokį tvarkymą ir analizę ir toliau bus savanoriškas. Vis dėlto visos valstybės narės turėtų per STA suteikti „Eurofisc“ pareigūnams prieigą prie savo VIES duomenų, susijusių su Sąjungos vidaus sandoriais. Gavus prieigą, programinė įranga gali nustatyti visus galimus sukčiavimo tinklus, įskaitant tuos, kurie susiję su prekybininkais, įsisteigusiais nedalyvaujančiose valstybės narėse.

Pakeitimuose taip pat pateikiamos aiškesnės taisyklės, kaip veiktų ir būtų valdomas tinklas „Eurofisc“. Pakeitimais būtų sudarytos sąlygos tinklui „Eurofisc“ koordinuoti bendrus administracinius tyrimus, pradėtus vykdyti remiantis jo rizikos analizėmis. „Eurofisc“ pareigūnai dažniausiai pirmi išpėjami apie naujus sukčiavimo tinklus ir turi daug patirties, susijusios su didelio masto sukčiavimu PVM. Todėl jie geriausiai galėtų koordinuoti atitinkamus administracinius tyrimus.

Taip būtų greičiau ir veiksmingiau reaguojama į STA rezultatus, o iš tokių tyrimų gauta informacija galėtų būti iš karto tvarkoma STA. Praktiškai tokį koordinavimą tinklo „Eurofisc“ veiklos srityje vykdytų atitinkamą praktinę patirtį turintis vienas ar keli valstybių narių, dalyvaujančių tyrimuose, „Eurofisc“ pareigūnai. Valstybėms narėms tarpusavyje vykdamas daugiau koordinuotos kontrolės veiksmų, turėtų pagerėti jų gebėjimas greitai reaguoti į nuolat kintančią sukčiavimo veiklą.

Be to, pasiūlyme „Eurofisc“ pareigūnams sudaroma galimybė perduoti informaciją apie sukčiavimo PVM tendencijas, riziką ir sunkius atvejus Europolui ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) bei tokius atvejus atskleisti Europos prokuratūrai. Visų pirma tai

apimtų žalingiausią sukčiavimą PVM, pavyzdžiui, MTIC schemas ir piktnaudžiavimą 42 muitinės procedūra, kurie dažnai susiję su nusikalstamomis organizacijomis. Šios organizacijos pasinaudoja savo tarptautiniais tinklais, kad sukurtų sudėtingas MTIC schemas, kurių tikslas – gauti pinigų iš nacionalinio biudžeto. Jie slepiasi už statytinių ir dėl to administracinės priemonės yra mažiau veiksmingos.

Bendradarbiaujant su teisėsaugos institucijomis ES mastu, būtų galima atlikti kryžminį „Eurofisc“ informacijos patikrinimą nuosprendžių registruose, duomenų bazėse ir pagal kitą OLAF ir Europolo turimą informaciją, ir būtų lengviau nustatyti tikruosius sukčiautojus ir jų tinklus. OLAF gauna itin svarbios informacijos, susijusios su jo atliekamais sukčiavimo muitų srityje tyrimais, kuri yra neatsiejama nuo sukčiavimo PVM, pvz., su 42 muitinės procedūra susijusio sukčiavimo. Remdamasis savo tarpdalykiniu darbo metodu, OLAF taip pat gali palengvinti ir koordinuoti sukčiavimo PVM tyrimus.

Dauguma valstybių narių jau taip bendradarbiauja nacionaliniu mastu ir įtraukia Europolą į kovą su MTIC sukčiavimu. Vis dėlto dažnai šis bendradarbiavimas yra sudėtingas ir kyla rizika, kad prieš pasiekdama reikiamas institucijas informacija praras savo vertę. Tiesioginė sąsaja tarp tinklo „Eurofisc“, Europolo ir OLAF bei Europos prokuratūros didžiausio sukčiavimo PVM atvejais sutrumpintų ši duomenų gavimo gaištį laiką ir maksimaliai padidintų jų vertę kovoje su nusikalstamomis organizacijomis.

Šiuo pasiūlymu būtų panaikinti tam tikri apribojimai „Eurofisc“ pareigūnų teisei į prieigą prie VIES duomenų, susijusių su prekių tiekimu Sąjungos viduje, kai tiekėjas arba klientas įregistruotas kitoje valstybėje narėje (21 straipsnio 2 dalis). Šiuo metu prieiga suteikiama tik „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams, kurie turėtų turėti asmeninį elektroninėms sistemoms skirtą naudotojo identifikacinį kodą, kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos. Be to, prieiga turi būti suteikiama, kai tai susiję su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo ir tik įprastinėmis darbo valandomis. Šiuo pasiūlymu būtų panaikinta pastaroji sąlyga, nes kovojant su didelio masto sukčiavimu PVM laiko ribojimą yra sunku pagrįsti. Be to, siekiant išspręsti tam tikroms valstybėms narėms susirūpinimą keliančius klausimus, siūloma įgyvendinimo akte nurodyti praktinę informaciją, susijusią su įgaliotųjų pareigūnų identifikavimu.

PVM grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę grąžinančioje valstybėje narėje, tvarka

XII skyrius apima prašymų dėl PVM grąžinimo kitose valstybėse narėse persiuntimą ir keitimąsi informacija apie tokius prašymus. Jis būtų iš dalies pakeistas, siekiant pagerinti derėjimą su PVM skolų surinkimu įsisteigimo valstybėje narėje ir išvengti įsisteigimo valstybės narės mokesčių išieškojimo pagalbos prašymo ir su juo susijusios administracinės naštos bei išlaidų, siekiant konfiskuoti PVM grąžinimo sumą grąžinančioje valstybėje narėje.

Pagal galiojančias išieškojimo pagalbos taisykles įsisteigimo valstybės narės institucijos gali siųsti prašymą dėl išieškojimo arba atsargumo priemonių grąžinančiai valstybei narei, kad būtų konfiskuotos PVM grąžinimo sumos. Tuo tikslu reikia, kad institucija pareiškėja parengtų specialų prašymą dėl išieškojimo pagalbos. Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, PVM grąžinimo ir mokesčių išieškojimo institucijos turi specialiai bendradarbiauti, kad patenkintų šį prašymą, o susijęs apmokestinamasis asmuo, kuris nori užginčyti išieškojimą arba atsargumo priemones, kurių ėmėsi institucijos, į kurias kreipiamasi, turi tai daryti valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, pagal Direktyvos 2010/24/ES 14 straipsnio 2 dalį ir 17 straipsnį.

Susijęs apmokestinamasis asmuo gali sutikti dėl tiesioginio grąžinamo PVM pervedimo į įsisteigimo valstybę narę, kad įvykdytų likusias savo PVM prievolės toje valstybėje narėje

arba kad ši grąžinimo suma liktų kaip atsargumo priemonė, jei toje valstybėje narėje atsirastų ginčijamų PVM skolų. Pastaruoju atveju tą paliktą sumą būtų galima užginčyti kompetentingose teisminėse institucijose jo paties įsisteigimo valstybėje narėje visuose su ginčijama PVM skola susijusio proceso etapuose.

Dabartiniu pasiūlymu būtų leidžiama išvengti būtinybės teikti išieškojimo pagalbos prašymus tiek, kiek mokesčių skolininkas sutiktų su tiesioginiu pervedimu. Be to, taip būtų sumažinta valstybei narei pareiškėjai tenkanti administracinė našta, o valstybė narė, į kurią kreipiamasi, išvengtų visos administracinės naštos ir išlaidų.

Taikant sumos pervedimo ir pasilikimo tvarką, siekiant užtikrinti ginčijamų PVM prievolių mokėjimą įsisteigimo valstybėje narėje, ta valstybė narė turi akivaizdžiai paisyti mokesčių skolininko teisių. Dėl tų teisių pasiūlymu numatyta teisminė pasiliktos PVM grąžinimo sumos įsisteigimo valstybėje narėje priežiūra. Taip siekiama padėti mokesčių skolininkams, norintiems užginčyti šią priemonę, nes jiems neberekės užginčyti atsargumo priemonių kitoje valstybėje narėje.

Didelio masto sukčiavimo PVM atvejų, su kuriais susijusios bent dvi valstybės narės, atskleidimas OLAF ir Europos prokuratūrai

XIII skyrius, kuriame aptariami santykiai su Komisija, būtų iš dalies pakeistas, siekiant geriau apsaugoti finansinius Europos Sąjungos interesus. Valstybės narės, dalyvaujančios Europos prokuratūros veikloje, turėtų jai pateikti informaciją apie sunkiausias nusikalstamas veikas PVM srityje, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2017/1371 2 straipsnio 2 dalyje. Tai būtų atvejai, susiję su dviejose ar daugiau valstybių narių vykdoma veikla, kurių bendra žala siektų ne mažiau kaip 10 mln. EUR.

Europos prokuratūra bus nepriklausoma decentralizuota ES įstaiga. Ji bus atsakinga už žalą ES biudžetui sukeliančių nusikaltimų, pavyzdžiui, susijusių su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM, viršijančių 10 mln. EUR, tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą. Ji bus viena visose dalyvaujančiose valstybėse narėse veikianti tarnyba, sutelkianti europines ir nacionalines teisėsaugos priemones į bendrą sklandžią ir veiksmingą sistemą.

OLAF liks atsakinga už sukčiavimu laikomų ir nelaikomų pažeidimų, kenkiančių ES finansiniams interesams, administracinius tyrimus. Todėl jos įgaliojimai ir kompetencija, susiję su sukčiavimu PVM, yra didesni nei tais atvejais, kurie Direktyvos (ES) 2017/1371 2 straipsnio 2 dalyje nurodyti kaip sunkiausi. Be to, kadangi ne visos valstybės narės dalyvaus Europos prokuratūros veikloje, OLAF ir toliau, taip pat kaip dabar, vykdys administracinius tyrimus, susijusius su nedalyvaujančiomis valstybėmis narėmis. Dalyvaujančiose valstybėse narėse Europos prokuratūra ir OLAF pradės nuolat glaudžiai bendradarbiauti Europos prokuratūros veiklos srityse, siekdamos užtikrinti savo įgaliojimų papildomumą ir išvengti veiklos dubliavimosi. Šiuo atžvilgiu OLAF gali padėti Europos prokuratūrai tirti sukčiavimo PVM atvejus.

Remdamasis savo tarpdalykiniu darbo metodu, OLAF taip pat gali palengvinti ir koordinuoti sukčiavimo PVM tyrimus, taip pat teikti analizes ir žvalgybos informaciją. Šiuo tikslu valstybės narės turėtų pateikti OLAF informaciją apie nusikalstamas veikas PVM srityje, kai, jų nuomone, tai tikslinga jos įgaliojimams vykdyti.

Sąlygų, reglamentuojančių keitimąsi informacija ir Komisijos naudojimąsi įgyvendinimo įgaliojimais, atnaujinimas

XV skyrius, kuriame nustatytos keitimosi informacija sąlygos, būtų iš dalies pakeistas, siekiant atsižvelgti į teisinį asmens duomenų apsaugos pagrindą – Reglamentą (ES) 2016/679.

XVI skyrius, apimantis bendrąsias ir baigiamąsias nuostatas, turi būti atnaujintas įtraukiant naują teisinį pagrindą, kuriuo remdamosi valstybės narės galės patikrinti, kaip Komisija naudoja įgyvendinimo įgaliojimus – Reglamentą (ES) 182/2011.

Nuo 2020 m. sausio 1 d. taikytinos priemonės

Dalijimasis informacija apie 42 ir 63 muitinės procedūras ir transporto priemonių registracijos duomenimis su mokesčių administratoriais

V skyrius susijęs su informacijos apie apmokestinamuosius asmenis ir sandorius laikymu ir keitimusi ja. Iš dalies pakeitus šį skyrių, būtų galima keisti duomenimis apie importo netaikant PVM muitus ir transporto priemonių registravimą.

Siekiant kovoti su prekių importo be PVM schema (42 ir 63 muitinės procedūros), kai prekės turėjo būti pristatytos į kitą valstybę narę, bet buvo nukreiptos į juodąją rinką, būtų pasikeista pirmuoju nauju duomenų rinkiniu. Vienas šių procedūrų trūkumas yra tas, kad viso proceso kontrolė gali ilgai užtrukti, nepaisant to, kad sukčiavimo rizika atsiranda greitai. Prieš vykdydami tokią kontrolę mokesčių administratoriai importo ir paskirties valstybėse narėse turi sulaukti importuotojo sumuojančios ataskaitos, o jos dažnai nesulaukia.

Remiantis šiuo pasiūlymu, importo valstybė narė ir mokesčių administratorius paskirties valstybėje narėje dalytųsi su 42 ir 63 muitinės procedūromis susijusia svarbia informacija, pateikta elektroniniu būdu su muitinės deklaracija (pvz., PVM kodai, importuotų prekių vertė, prekių rūšis ir kt.). Todėl mokesčių administratoriai abiejose šalyse galėtų atlikti kryžminį šios informacijos patikrinimą, remdamiesi informacija, kurią pateikė importuotojas sumuojančioje ataskaitoje ir PVM deklaracijoje, ir kurią nurodė gavėjas savo PVM deklaracijoje. Be to, jeigu paskirties valstybė narė nustatytų, kad kliento PVM kodą, nors jis ir galiojantis, neteisėtai naudoja importuotojas, ji galėtų apie tai iš karto informuoti importo valstybę narę, kad toji galėtų patikrinti importuotoją. Mokesčių administratoriai, atlikdami kryžminį kliento informacijos patikrinimą pagal PVM sumuojančias ataskaitas, taip pat galėtų nustatyti nepakankamo įvertinimo importo momentu atvejus, kuriais siekiama išvengti muitų. „Eurofisc“ pareigūnams būtų galima suteikti išplėstinę prieigą prie duomenų, susijusių su prekių tiekimu Sąjungos viduje.

Iš dalies keičiant 21 straipsnį, taip pat būtų išaiškinta, kad muitinėms, atsakingoms už atleidimo nuo PVM sąlygų tikrinimą pagal 42 ir 63 muitinės procedūras, turėtų būti suteikta automatinė prieiga prie PVM informacijos mainų sistemos (VIES), kad jos galėtų patikrinti PVM mokėtojo kodų galiojimą. Tai – viena iš atleidimo nuo PVM importo momentu suteikimo sąlygų, o automatinis patikrinimas kertant sieną labai padėtų atgrasyti nuo šios rūšies sukčiavimo.

Antrą naują duomenų, kuriais reikia keisti, rinkinį „Eurofisc“ pareigūnai naudotų siekdami kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu, susijusiu su naudotų automobilių pardavimu. Visų pirma jie galėtų greitai nustatyti, kas įvykdė sukčiavimo sandorius ir kur. Praktiškai ši prieiga būtų suteikta per platformą EUCARIS²⁵, kurioje jau automatiškai keičiamasi informacija apie transporto priemonių registravimą.

²⁵ Platforma EUCARIS pradėjo veikti 1994 m., siekiant sudaryti sąlygas nacionalinėms registracijos įstaigoms bendradarbiauti kovojant su tarptautiniu nusikalstamumu transporto priemonių srityje ir vadinamuoju vairuotojo pažymėjimų turizmu, keičiantis informacija, susijusia su transporto priemonių registracija ir vairuotojo pažymėjimais. Šiuo metu visos ES valstybės narės naudoja sistemą, sukurta ir įdiegta bendradarbiaujant platformoje EUCARIS.

Nuo 2021 m. liepos 1 d. taikytinos priemonės

Kai vienoje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys tiekia prekes ar teikia paslaugas vartotojams, įsikūrusiems kitos valstybės narės teritorijoje, jiems vis dažniau taikomos tos kitos valstybės narės prievolės. Dažnai tą lemia technologijų pokyčiai. Siekiant sudaryti sąlygas teisingai taikyti PVM tokiems tarpvalstybiniam sandoriams, 32 straipsnyje numatyto mechanizmo, pagal kurį apmokestinamieji asmenys gali lengvai gauti informaciją, taikymo sritį reikėtų išplėsti, kad būtų įtraukta kita informacija, visų pirma susijusi su tarifais ir mažosioms įmonėms skirtomis priemonėmis.

Pakeistas pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje stiprinimo priemonių

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) ~~PVM veiksmų plane³ Komisija paskelbė apie ketinimą pateikti pasiūlymą, kuriuo nustatomi galutinės pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistemos, skirtos tarp valstybių narių vykdomai įmonių tarpvalstybinei prekybai, principai. Kol jie nepriimti, 2016 m. lapkričio 8 d. išvadose⁴ Taryba paragino Komisiją atlikti tam tikrus tarpvalstybiniam sandoriams taikomų Sąjungos PVM taisyklių patobulinimus;~~
- (2) ~~patvirtintas apmokestinamasis asmuo yra viena iš esminių šios naujos Sąjungos vidaus prekybai skirtos galutinės PVM sistemos sudėtinių dalių ir, be to, bus naudojamas nustatant tam tikras dabartinės PVM sistemos paprastinimo priemones. Remiantis patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka būtų galima įrodyti, kad konkretus apmokestinamasis asmuo Sąjungoje gali būti laikomas patikimu mokesčių mokėtoju;~~
- (3) ~~tam tikros Direktyva 2006/112/EB⁵ nustatytos taisyklės dėl sandorių, kuriuos sudarius gali būti sukėliaujama, taikomos tik tuo atveju, jei dalyvauja patvirtinti apmokestinamieji asmenys. Todėl garantuojant, kad tas taisyklės būtų galima taikyti, būtina, kad apmokestinamojo asmens patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą būtų galima patikrinti elektroniniu būdu;~~
- (4) ~~pirmuoju etapu kuriant galutinę PVM sistemą, kaip pasiūlyta PVM veiksmų plane, prekių tiekimo Sąjungoje atveju, kai prekes įsigyjantis asmuo yra patvirtintas~~

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

³ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 *final*, 2016 m. balandžio 7 d.).

⁴ 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos išvados dėl galiojančių ES PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių tobulinimo (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016 m. lapkričio 9 d.).

⁵ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

apmokestinamasis asmuo, turėtų būti taikoma atvirkštinio apmokestinimo tvarka. Todėl apmokestinamajam asmeniui, kuris tiekia prekes Sąjungoje, labai svarbu žinoti, ar jo prekes įsigyjančiam asmeniui suteiktas patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas. Atsižvelgiant į praktinį panašumą su dabar neapmokestinamu prekių tiekimu Bendrijoje ir siekiant išvengti nereikalingų išlaidų ar naštos, reikėtų pasinaudoti dabartine PVM informacijos mainų sistema (VIES), į kurią reikėtų įtraukti informaciją apie patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą;

- (5) — siekiant pateikti informaciją apie valstybių narių apmokestinamųjų asmenų patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą, valstybės narės turėtų elektroninėje sistemoje registruoti ir saugoti naujausią informaciją apie apmokestinamųjų asmenų patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą. Po to valstybės narės mokesčių administratorius turėtų suteikti kitų valstybių narių mokesčių administratoriams automatinę prieigą prie šios informacijos ir, iš Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010⁶ 31 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų gavusios prašymą, turėtų turėti galimybę elektroniniu būdu patvirtinti bet kurio apmokestinamojo asmens patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą, kai toks statusas svarbus tame straipsnyje nurodytiems sandoriams atlikti;
- (6) — atsižvelgiant į tai, kad į šį reglamentą įtrauktos nuostatos yra pakeitimų, padarytų Tarybos direktyva [...] 15/ES⁷, rezultatas, šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo tų pakeitimų taikymo datos;

(1) dabartinė valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo sistema grindžiama 1993 m. nustatytais pereinamojo laikotarpio procedūromis, kurios, turint omenyje labai sudėtingą pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistemą, yra pasenusios ir didina sukčiavimo galimybes. Komisija teikia pasiūlymą³, kuriuo nustatomi galutinės PVM sistemos, skirtos tarp valstybių narių vykdomai įmonių tarpvalstybinei prekybai, principai, kurie būtų grindžiami tarpvalstybinio tiekimo apmokestinimu paskirties valstybėje narėje. Atsižvelgiant į tai, kad, norint visiškai įdiegti galutinę PVM sistemą, skirtą Sąjungos vidaus prekybai, galėtų prireikti kelerių metų, reikalingos trumpalaikės priemonės, siekiant veiksmingiau ir laiku kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM. Be to, kovojant su sukčiavimu PVM apskritai ir siekiant sustiprinti mokesčių administratorių tarpusavio pasitikėjimą iki kol įsigalios galutinė PVM tvarka, labai svarbu gerinti ir paprastinti administracinio bendradarbiavimo priemones, visų pirma tinklą „Eurofisc“;

(2) atliekant administracinį tyrimą dažnai reikia kovoti su sukčiavimu PVM, visu pirma, kai apmokestinamasis asmuo neįsisteigęs valstybėse narėse, kuriose reikia sumokėti mokesį. Siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai vykdomos PVM prievolės ir išvengti darbo dubliavimo ir administracinės naštos mokesčių, tenkančių administratoriams ir įmonėms, kai bent dvi valstybės narės mano, kad reikia atlikti administracinį tyrimą dėl sumų, kurias deklaravo apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs jų teritorijoje, bet jose apmokestinamas, valstybė narė, kurioje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo, turėtų vykdyti tyrimą,

⁶ — 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

⁷ — [...] Tarybos direktyva [...] /ES, kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB ir nustatoma valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinė sistema (OL L [...]).

³ — 2017 m. spalio 4 d. COM(2017) 569 *final*.

o prašančiosios valstybės narės turėtų padėti įsisteigimo valstybei narei, aktyviai dalyvaudamos atliekant tyrimą;

- (3) turėtų būti imanoma kuo paprasčiau ir veiksmingiau be išankstinio prašymo persiusti informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010⁴. Todėl reikia leisti kompetentingoms institucijoms, kai jos mano, kad tai būtina, persiusti informaciją kitomis nei standartinės formos priemonėmis;
- (4) patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka yra viena iš esminių pasiūlymo dėl galutinės PVM sistemos sudėtinių dalių, ji taip pat bus naudojama nustatant tam tikras dabartinės PVM sistemos paprastinimo priemones. Remiantis patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka, turėtų būti galima įrodyti, kad konkretus apmokestinamasis asmuo Sąjungoje gali būti laikomas patikimu mokesčių mokėtoju;
- (5) tam tikros Direktyva 2006/112/EB⁵ nustatytos taisyklės dėl sandorių, kuriuos sudarius gali būti sukčiaujama, bus taikomos tik tuo atveju, jei dalyvauja patvirtinti apmokestinamieji asmenys. Todėl garantuojant, kad tas taisyklės būtų galima taikyti, labai svarbu, kad patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą būtų galima patikrinti elektroniniu būdu;
- (6) kaip pirmas žingsnis kuriant galutinę PVM sistemą, kaip pasiūlyta Komisijos komunikate dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spresti“⁶, prekių tiekimo Sąjungoje atveju, kai prekes išigyjantis asmuo yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo, turi būti taikoma atvirkštinio apmokestinimo tvarka. Todėl apmokestinamiesiems asmenims, kurie tiekia prekes Sąjungoje, labai svarbu žinoti, ar jų prekes išigyjantiems asmenims suteiktas patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas. Atsižvelgiant į praktinį panašumą su dabar neapmokestinamu prekių tiekimu Bendrijoje ir siekiant išvengti nereikalingų išlaidų ar naštos, informacija apie patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą turėtų teikti PVM informacijos mainų sistema (VIES);
- (7) pateikti informaciją apie valstybių narių apmokestinamųjų asmenų patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą, valstybės narės turėtų elektroninėje sistemoje registruoti ir saugoti naujausią informaciją, susijusią su apmokestinamųjų asmenų, kuriems tos valstybės narės kompetentinga institucija suteikė patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą, statusu. Po to valstybės narės mokesčių administratoriai turėtų suteikti kitų valstybių narių mokesčių administratoriams automatinę prieigą prie šios informacijos. Be to, iš Reglamente (ES) Nr. 904/2010 nurodytu tam tikrų asmenų gavę prašymą, jie taip pat turėtų turėti galimybę elektroniniu būdu patvirtinti bet kurio apmokestinamojo asmens patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą, kai toks statusas svarbus sandoriams atlikti;
- (8) PVM netaikymu Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 2 dalyje nustatytu prekių importui (42 muitinės procedūra) dažnai piktnaudžiaujama ir prekės nukreipiamos į juodąją rinką nesumokėjus PVM. Todėl labai svarbu, kad

⁴ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

⁵ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁶ 2016 m. balandžio 7 d. COM(2016) 148 final.

muitinės pareigūnai, tikrindami, ar laikomasi atleidimo nuo PVM suteikimo reikalavimų, turėtų prieigą prie PVM mokėtojo kodų registro. Be to, muitinių sukaupta informacija, kaip šios procedūros dalis, taip pat turėtų būti prieinama valstybės narės, kurioje turi būti atliekamas tolesnis prekių įsigijimas Bendrijos viduje, kompetentingoms institucijoms;

- (9) siekdamos kovoti su sukčiavimu, susijusiu su dvigubos PVM tvarkos taikymu automobiliams, „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai turėtų turėti automatinę prieigą prie transporto priemonių registracijos duomenų. Taip jie galėtų greitai nustatyti, kas įvykdė sukčiavimo sandorius ir kur. Tokia prieiga turėtų būti suteikta per Europos transporto priemonių ir vairuotojo pažymėjimų informacinės sistemos (EUCARIS) taikomąją programinę įrangą, kurią valstybės narės privalo naudoti pagal Tarybos sprendimą 2008/615/TVR⁷ ir Tarybos sprendimą 2008/616/TVR⁸, kiek tai susiję su transporto priemonių registracijos duomenimis;
- (10) siekiant užtikrinti vienodas automatinės prieigos prie muitinių sukauptos informacijos ir prie transporto priemonių registracijos duomenų nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁹;
- (11) siekiant užtikrinti veiksmingą ir efektyvų PVM už tarpvalstybinius sandorius stebėjimą, Reglamente (ES) Nr. 904/2010 numatyta, kad pareigūnai gali būti administracinėse patalpose ir dalyvauti atliekant administracinius tyrimus kitose valstybėse narėse. Siekiant sustiprinti mokesčių administratorių gebėjimą tikrinti tarpvalstybinį tiekimą, reikėtų vykdyti bendrą auditą, kad dviejų ar daugiau valstybių narių pareigūnai galėtų sudaryti bendrą audito grupę ir aktyviai dalyvauti atliekant administracinį tyrimą;
- (12) Kai vienoje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys tiekia prekes ar teikia paslaugas vartotojams, įsikūrusiems kitoje valstybėje narėje, jiems vis dažniau taikomos tos kitos valstybės narės prievolės. Dažnai tą lemia technologijų pokyčiai. Siekiant sudaryti sąlygas teisingai taikyti PVM tokiems tarpvalstybiams sandoriams, mechanizmo, pagal kurį apmokestinamieji asmenys gali lengvai gauti informaciją, taikymo sritį reikėtų išplėsti, kad būtų įtraukta kita informacija, visų pirma susijusi su tarifais ir mažosioms įmonėms skirtomis priemonėmis;
- (13) siekiant kovoti su didžiausio masto tarpvalstybinio sukčiavimo schemomis, būtina paaiškinti ir stiprinti tinklo „Eurofisc“ valdymą, užduotis ir veikimą. „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai turėtų turėti galimybę greitai gauti visa reikiama informacija, ją keistis, ją apdoroti ir analizuoti bei koordinuoti bet kokius tolesnius veiksmus. Taip pat būtina stiprinti bendradarbiavimą su kitomis institucijomis, kovojančiomis su sukčiavimu PVM Sąjungos mastu, visų pirma

⁷ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje (OL L 210, 2008 8 6, p. 1).

⁸ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/616/TVR dėl Sprendimo 2008/615/TVR įgyvendinimo (OL L 210, 2008 8 6, p. 12).

⁹ Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmu taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

keičiantis tikslinė informacija su Europolu ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba. Todėl su Europolu ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai turėtų turėti galimybę spontaniškai arba paprašius dalytis informacija ir žvalgybos duomenimis. Taip „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai galėtų gauti Europolo ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos turimų duomenų ir žvalgybos informacijos, kad galėtų nustatyti tikruosius sukčiautojus PVM;

- (14) siekiant užtikrinti vienodas „Eurofisc“ nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (15) organizuojant prašymų gražinti PVM (remiantis Tarybos direktyvos 2008/9/EB¹⁰ 5 straipsniu) persiuntimą, atsiranda galimybė sumažinti kompetentingoms institucijoms tenkančią administracinę naštą, susijusią su nesumokėtu PVM skolų išieškojimu įsisteigimo valstybėje narėje;
- (16) siekiant apsaugoti finansinius Sąjungos interesus nuo didelio masto tarpvalstybinio sukčiavimo PVM, valstybės narės, dalyvaujančios Europos prokuratūros veikloje, turėtų prokuratūrai pateikti informaciją, taip pat ir per „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnus, apie sunkiausias nusikalstamas veikas PVM srityje, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1371¹¹ 2 straipsnio 2 dalyje;
- (17) valstybės narės, kai mano, kad tai tikslinga, taip pat turėtų pateikti Europos kovos su sukčiavimu tarnybai informaciją apie nusikalstamą veiką PVM bendros sistemos atžvilgiu. Taip Europos kovos su sukčiavimu tarnyba galėtų vykdyti savo įgaliojimus atlikti sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veiklos, kenkiančios finansiniams Sąjungos interesams, administracinius tyrimus ir padėti valstybėms narėms koordinuoti veiksmus, siekiant apsaugoti finansinius Sąjungos interesus nuo sukčiavimo;
- (18) Komisija gali turėti tik tokia prieigą prie informacijos, pateiktos arba surinktos pagal Reglamentą (ES) Nr. 904/2010, kiek tai būtina Komisijai priklausančioms ir šio reglamento tikslais valstybių narių naudojamoms elektroninėms sistemoms prižiūrėti, eksploatuoti ir plėtoti;
- (19) šiame reglamente reikia atsižvelgti į kai kurių teisių ir pareigų apribojimus, nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679¹², siekiant apsaugoti to reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytus interesus. Tokie apribojimai yra būtini ir proporcingi atsižvelgiant į galimą valstybių narių pajamų netekimą ir didelę prieigos prie informacijos svarbą, siekiant veiksmingai kovoti su sukčiavimu;

¹⁰ 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio gražinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM gražinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL L 44, 2008 2 20, p. 23).

¹¹ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

¹² Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

(20) Direktyvoje 2006/112/EB bus nustatytos taisyklės dėl sandorių, taikytinos tik tuo atveju, jei dalyvauja patvirtinti apmokestinamieji asmenys, ir naujos taisyklės dėl tarifų ir dėl mažųjų įmonių. Todėl iki tų taisyklių taikymo būtina atidėti šio reglamento priemonių, susijusių su patvirtinto apmokestinamojo asmens statusu ir su informacija apie tarifus, kurią gali gauti apmokestinamieji asmenys, ir specialiųjų mažosioms įmonėms skirtų taisyklių taikymą, norint įgyvendinti nuostatas dėl automatinės prieigos prie muitinių sukauptos informacijos ir prie transporto priemonių registracijos duomenų, reikės naujų technologinių pokyčių, todėl būtina atidėti jų taikymą, kad valstybės narės ir Komisija galėtų tuos pokyčius įgyvendinti;

(21) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. gerinti valstybių narių bendradarbiavimo priemonės ir kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM srityje, valstybės narės negali tinkamai įgyvendinti ir todėl būtų geriau jo siekti Sąjungos mastu, Sąjunga gali priimti priemones pagal subsidarumo principą, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(22) (7) — todėl Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 904/2010 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 iš dalies keičiamas taip:

(1) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 3 dalis išbraukiama;

(b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti specialų administracinį tyrimą. Institucija, į kurią kreipiamasi, administracinio tyrimo eigą koordinuoja su besikreipiančiąja institucija. Gali būti taikomos šio reglamento 28–30 straipsniuose nurodytos priemonės ir procedūros. Jei institucija, į kurią kreipiamasi, mano, kad administracinis tyrimas nėra būtinas, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie tokio sprendimo motyvus.

Nepaisant pirmos pastraipos, atlikti tyrimą dėl valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, įsisteigusio apmokestinamojo asmens deklaruotų sumų, kai jos yra apmokestinamos valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra besikreipiančioji institucija, galima atsisakyti tik remiantis bet kuriuo iš šių pagrindų:

a) remiantis 54 straipsnio 1 dalyje numatytais pagrindais, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, įvertina vadovaudamasi geriausios praktikos gairėmis dėl šios dalies ir 54 straipsnio 1 dalies sąveikos, kurios turi būti patvirtinamos 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka;

b) remiantis 54 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse numatytais pagrindais;

c) motyvuojant tuo, kad institucija, į kurią kreipiamasi, besikreipiančiajai institucijai jau yra pateikusi informaciją apie tą patį apmokestinamąjį asmenį ne anksčiau kaip prieš dvejus metus vykdyto administracinio tyrimo eigoje.

Jei institucija, į kurią kreipiamasi, atsisako atlikti antroje pastraipoje nurodytą administracinį tyrimą remdamasi a arba b punktuose nurodytais pagrindais, ji vis tiek pateikia besikreipiančiajai institucijai visų atitinkamų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kuriuos apmokestinamasis asmuo per dvejus ankstesnius metus atliko besikreipiančiosios institucijos valstybėje narėje, datas ir vertes.

Jei bent dviejų valstybių narių kompetentingos institucijos mano, kad administracinis tyrimas būtinas, institucija, į kurią kreipiamasi, neturi atsisakyti jo atlikti. Valstybės narės užtikrina, kad besikreipiančiosios institucijos ir institucija, į kurią kreipiamasi, nustatytu tvarka, kuria remdamosi besikreipiančiųjų institucijų įgalioti pareigūnai, siekdami surinkti antroje pastraipoje nurodytą informaciją, galėtų dalyvauti administraciniame tyrime, kuris atliekamas institucijos, į kurią kreipiamasi, teritorijoje. Tokį administracinį tyrimą bendrai atlieka besikreipiančiųjų institucijų ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Besikreipiančiųjų institucijų pareigūnai naudojami tokiais pačiais tikrinimo įgaliojimais kaip institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Besikreipiančiųjų institucijų pareigūnai gali patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais kaip institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, bet tik tiek, kiek to reikia administraciniam tyrimui atlikti.“;

(2) 13 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Informacija perduodama naudojant standartines formas arba kitais būdais, kuriuos atitinkamos kompetentingos institucijos laiko tinkamais. Standartines formas Komisija priima įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(1) — 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

1. — Kiekviena valstybė narė elektroninėje sistemoje saugo tokią informaciją:

a) — informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB XI antraštinės dalies 6 skyrių;

b) — taikant Direktyvos 2006/112/EB 213 straipsnį surinktus duomenis apie asmenų, kuriems ši valstybė narė suteikė PVM mokėtojo kodą, tapatybę, veiklą, teisinę formą ir adresą, taip pat datą, kada tas kodas buvo suteiktas;

c) — duomenis apie tos valstybės narės suteiktus PVM mokėtojo kodus, kurie nustojo galioti, ir datas, kada tie kodai nustojo galioti;

d) — informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 360, 361, 364 ir 365 straipsnius, o nuo 2015 m. sausio 1 d. ir informaciją, kurią ji renka pagal tos direktyvos 369c, 369f ir 369g straipsnius.

~~e) — informaciją, susijusią su patvirtinto apmokestinamojo asmens statusu pagal Direktyvos 2006/112/EB 13a straipsnį, taip pat datą, kurią tas statusas buvo suteiktas, nesuteiktas ir panaikintas.~~

~~2. Šio straipsnio 1 dalies b, c, d ir e punktuose nurodytos informacijos automatinio teiravimosi techninės detalės nustatomos 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.“~~

(3) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalyje pridedamas e punktas:

„e) informaciją, susijusią su patvirtinto apmokestinamojo asmens statusu pagal Direktyvos 2006/112/EB 13a straipsnį, taip pat datą, kurią tas statusas buvo suteiktas, nesuteiktas ir panaikintas.“;

(b) 1 dalyje pridedamas f punktas:

f) informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, taip pat informaciją apie kilmės šalį, paskirties šalį, prekės kodą, valiutą, bendrą vertę, valiutos keitimo kursą, atskirų prekių kainą ir grynąjį svorį.“;

(c) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytos informacijos automatinio teiravimosi techninės detalės Komisija priima įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(d) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies b–f punktuose nurodytos informacijos automatinio teiravimosi techninės detalės Komisija priima įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(e) pridedama 3 dalis:

„3. Tiksliai šio straipsnio 1 dalies f punkte nurodytos informacijos kategorijas Komisija nustato įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(4) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) įterpiama 1a dalis:

„1a. Kiekviena valstybė narė suteikia savo pareigūnams, tikrinantiems Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 2 dalyje numatytų reikalavimų laikymąsi, prieigą prie šio reglamento 17 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytos informacijos, prie kurios kitos valstybės narės suteikia automatinę prieigą.“;

(b) 2 dalies e punktas iš dalies keičiamas taip:

i) i ir ii papunkčiai pakeičiami taip:

„i) prieiga yra susijusi su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo atvejo arba skirta aptikti ar nustatyti sukčiautojus;

ii) prieiga suteikiama per „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, turinti asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, kuris skirtas elektroninėms sistemoms ir kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos.“;

ii) iii papunktis išbraukiamas;

(c) įterpiama 2a dalis:

„2a. Iš 17 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytos informacijos suteikiama galimybė sužinoti bent šiuos duomenis:

a) informaciją gaunančios valstybės narės suteiktus PVM mokėtojo kodus;

b) importuotojo ar jo fiskalinio agento, tiekiančio prekes asmenims, turintiems a punkte nurodytą PVM mokėtojo kodą, PVM mokėtojo kodus;

c) kilmės šalį, paskirties šalį, prekės kodą, valiutą, bendrą vertę, valiutos keitimo kursą, atskirų prekių kainą ir grynąjį svorį importuojamų prekių, kurios po įvežimo Bendrijos viduje kiekvieno iš b punkte nurodytų asmenų tiekiamos kiekvienam a punkte nurodytą PVM mokėtojo kodą turinčiam asmeniui;

d) kilmės šalį, paskirties šalį, prekės kodą, valiutą, bendrą vertę, valiutos keitimo kursą, atskirų prekių kainą ir grynąjį svorį importuojamų prekių, kurios po įvežimo Bendrijos viduje kiekvieno iš b punkte nurodytų asmenų tiekiamos kiekvienam kitos valstybės narės suteiktą PVM mokėtojo kodą turinčiam asmeniui šiomis sąlygomis:

i) prieiga yra susijusi su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo atvejo arba skirta aptikti ar nustatyti sukčiautojus;

ii) prieiga suteikiama per „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, turinti asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, kuris skirtas elektroninėms sistemoms ir kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos.

Vertės, nurodytos c ir d punktuose, nurodomos informaciją teikiančios valstybės narės valiuta ir yra susijusios su kiekvienu atskiru pateiktu administraciniu dokumentu.“;

(d) pridedama 3 dalis:

„3. Praktinius šio straipsnio 2 dalies e punkte numatytų sąlygų aspektus Komisija nustato įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(e) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Praktinius šio straipsnio 2 dalies e punkte ir 2a dalies d punkte numatytų sąlygų aspektus Komisija nustato įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(5) pridedamas 21a straipsnis:

„21a straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė suteikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai automatinę prieigą prie toliau išvardytos informacijos, susijusios su nacionaline transporto priemonių registracija:

a) duomenų, susijusių su transporto priemonėmis;

b) duomenų, susijusių su transporto priemonės savininkais ir valdytojais, kurių vardu transporto priemonė užregistruota, kaip apibrėžta registracijos valstybės narės teisės aktuose.

2. Prieiga prie 1 dalyje nurodytos informacijos suteikiama šiomis sąlygomis:

i) prieiga yra susijusi su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo atvejo arba skirta aptikti ar nustatyti sukčiautojus;

ii) prieiga suteikiama per „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, turinti asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, kuris skirtas elektroninėms sistemoms ir kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos.

3. Tiksliai šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos kategorijas bei jos automatinio teiravimosi technines detales ir praktinius šio straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų aspektus Komisija nustato įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(6) 24 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės atsako už visus reikalingus savo sistemų tobulinimus, kad minėta informacija būtų galima keistis naudojantis CCN/CSI tinklu ar kitu panašiu tos pačios paskirties tinklu.“;

(7) VII SKYRIAUS pavadinimas pakeičiamas taip:

„BUVIMAS ADMINISTRACINĖSE PATALPOSE IR DALYVAVIMAS ADMINISTRACINIUOSE TYRIMUOSE BEI BENDRUOSE AUDITUOSE“;

(8) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) įterpiama 2a dalis:

„2a. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir pastarosios institucijos nustatyta tvarka besikreipiančiosios institucijos įgalioti pareigūnai gali dalyvauti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje atliekant administracinius tyrimus, kad galėtų surinkti 1 straipsnyje nurodytą informaciją ir ją keistis. Toki administracinį tyrimą bendrai atlieka besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai naudojami tokiais pačiais tikrinimo įgaliojimais kaip institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Besikreipiančiųjų institucijų pareigūnai gali patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais kaip institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, bet tik tiek, kiek to reikia administraciniam tyrimui atlikti. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir pastarosios institucijos nustatyta tvarka abiejų institucijų pareigūnai gali parengti bendro audito ataskaitos projektą.“;

(b) **3 dalis pakeičiama taip:**

„3. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai, esantys kitoje valstybėje narėje pagal 1, 2 ir 2a dalių nuostatas, privalo bet kuriuo metu būti pasiruošę pateikti rašytinį įgaliojimą, kuriame jie būtų identifikuoti ir būtų nurodytas jų oficialus veiksnumas.“;

(9) (2) 31 straipsnio **1 dalis** pakeičiama taip:

„1. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad Bendrijos viduje prekes tiekiantys ar paslaugas teikiantys asmenys ir telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas, visų pirma Direktyvos 2006/112/EB II priede nurodytas paslaugas, teikiantys neįsisteigę apmokestinamieji asmenys galėtų, kiek to reikia tokio pobūdžio sandoriams atlikti, elektroniniu būdu gauti bet kurio nurodyto asmens PVM mokėtojo kodo ir jo pavadinimo arba vardo ir pavardės bei adreso galiojimo patvirtinimą. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat užtikrina, kad elektroniniu būdu būtų galima patikrinti, ar bet kuris nurodytas asmuo pagal Direktyvos 2008/9/EB 13a straipsnį yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kai toks mokestinis statusas svarbus to straipsnio taikymo tikslais. Ši informacija atitinka šio reglamento 17 straipsnyje nurodytus duomenis.“;

(10) **32 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:**

„1. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija, savo interneto svetainėje paskelbia informaciją apie nuostatas, kurias kiekviena valstybė narė patvirtina perkeldama Direktyvos 2006/112/EB VIII antraštinės dalies 2 skyrių, 167a straipsnį, XI antraštinės dalies 3 skyrių ir XII antraštinės dalies 1 skyrių į savo nacionalinę teisę.“;

(11) **33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:**

(a) **1 dalis pakeičiama taip:**

„1. Siekiant skatinti daugiašalį bendradarbiavimą ir sudaryti jam palankesnes sąlygas kovojant su sukčiavimu PVM, šiuo skyriumi sukuriamas valstybių narių greito keitimosi tiksline informacija ir tolesniu veiksmų koordinavimo tinklas (toliau – „Eurofisc“).“;

(b) **2 dalis iš dalies keičiama taip:**

i) **b ir c punktai pakeičiami taip:**

„b) vykdo ir koordinuoja greitą daugiašalį keitimąsi tiksline informacija srityse, kuriose veiks „Eurofisc“ (toliau – „Eurofisc“ veiklos sritys), tos informacijos bendrą apdorojimą ir analizę;

c) koordinuoja dalyvaujančių valstybių narių 36 straipsnio 1 dalyje nurodytu „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų darbą, reaguodamos į gautus išpėjimus ir žvalgybinę informaciją;“;

ii) **pridedamas d punktas:**

„d) koordinuoja dalyvaujančių valstybių narių administracinius tyrimus, susijusius su 36 straipsnio 1 dalyje nurodytu „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų nustatytais įtariamaisiais ir sukčiautojais.“;

(12) **34 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:**

„2. Valstybės narės, nusprendusios dalyvauti „Eurofisc“ veiklos srityje, aktyviai dalyvauja daugiašalio visų dalyvaujančių valstybių narių keitimosi tiksline informacija, šios informacijos bendro apdorojimo bei analizės ir bet kokių tolesnių veiksmų koordinavimo procese.“;

(13) 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Komisija teikia techninę ir logistinę paramą „Eurofisc“. Komisija neturi teisės susipažinti su 1 straipsnyje minėta informacija, kuria gali būti keičiamasi „Eurofisc“, išskyrus atvejį, jei susiklosto 55 straipsnio 2 dalyje numatytos aplinkybės.“;

(14) 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) įterpiama 1a dalis:

„1a. Valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnai tam tikram laikotarpiui iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų paskiria pirmininką.

Valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnai:

a) susitaria dėl „Eurofisc“ veiklos sričių nustatymo ir atsisakymo;

b) nagrinėja visus klausimus, susijusius su „Eurofisc“ veiklos funkcijomis;

c) bent kartą per metus vertina „Eurofisc“ veiklos vykdymo efektyvumą ir veiksmingumą;

d) tvirtina 37 straipsnyje nurodytą metinę ataskaitą.

„Eurofisc“ pirmininkas užtikrina tinkamą „Eurofisc“ veikimą.“;

(b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybių narių, dalyvaujančių konkrečioje „Eurofisc“ veiklos srityje, ryšių palaikymo pareigūnai (toliau – dalyvaujantys „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai) tam tikram laikotarpiui iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų paskiria „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatorius.

„Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai:

a) lygina iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų gautą informaciją, kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyvių, ir suteikia kitiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams visa turimą informaciją; šia informacija keičiamasi elektroniniu būdu;

b) užtikrina, kad dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų gauta informacija būtų apdorojama ir bendrai analizuojama kartu su susijusia tiksline informacija, pranešta ar surinkta pagal šį reglamentą, kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyvių, ir apie rezultatus informuoja visus dalyvaujančius „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnus;

c) teikia grįžtamąją informaciją visiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams;

d) teikia veiklos visose srityse metinę ataskaitą valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnams.“;

(c) straipsnis papildomas 3, 4 ir 5 dalimis:

„3. „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai savo iniciatyva arba remdamiesi prašymu gali persiusti tam tikra surinktą ir apdorota informaciją Europolui ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF), kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyviu.

4. „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai suteikia kitiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams iš Europolo ir OLAF gautą informaciją; šia informacija keičiamasi elektroniniu būdu.

5. „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai taip pat užtikrina, kad iš Europolo ir OLAF gauta informacija būtų apdorojama ir bendrai analizuojama kartu su susijusia tiksline informacija, pranešta ar surinkta pagal šį reglamentą, kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyviu, ir informuoja apie rezultatus visus dalyvaujančius „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnus.“;

(15) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

„Eurofisc“ pirmininkas teikia veiklos visose srityse metinę ataskaitą 58 straipsnio 1 dalyje nurodytam Komitetui.

Komisija įgyvendinimo aktais priima praktines ir procedūrines „Eurofisc“ taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(16) 48 straipsnio 1 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Kai įsisteigimo valstybė narė sužino, kad apmokestinamasis asmuo, teikiantis prašymą gražinti PVM pagal Direktyvos 2008/9/EB 5 straipsnį, turi neginčijamų PVM įsipareigojimų toje įsisteigimo valstybėje narėje, ji gali informuoti PVM gražinančią valstybę narę apie tuos įsipareigojimus, kad PVM gražinanti valstybė narė paprašytu apmokestinamojo asmens sutikimo gražinamą PVM tiesiogiai pervesti įsisteigimo valstybei narei, siekiant įvykdyti neįvykdytus PVM įsipareigojimus. Kai apmokestinamasis asmuo sutinka su šiuo pervedimu, PVM gražinanti valstybė narė įsisteigimo valstybei narei apmokestinamojo asmens vardu perveda tokia šios sumos dalį, kokios reikia neįvykdytiems PVM įsipareigojimams įvykdyti. Įsisteigimo valstybė narė per 15 dienų nuo pervedimo iš PVM gražinančios valstybės narės gavimo informuoja apmokestinamąjį asmenį, ar dėl pervestos sumos PVM įsipareigojimas įvykdytas visiškai, ar iš dalies.

Kai įsisteigimo valstybė narė sužino, kad apmokestinamasis asmuo, teikiantis prašymą gražinti PVM pagal Direktyvos 2008/9/EB 5 straipsnį, turi ginčijamų PVM įsipareigojimų toje įsisteigimo valstybėje narėje, ji gali informuoti PVM gražinančią valstybę narę apie tuos įsipareigojimus, kad PVM gražinanti valstybė narė paprašytu apmokestinamojo asmens sutikimo gražinamą PVM sumą tiesiogiai pervesti įsisteigimo valstybei narei, kad ta suma būtų pasilikta kaip atsargumo priemonė. Kai apmokestinamasis asmuo sutinka su šiuo pervedimu ir sumos pasilikimu, PVM gražinanti valstybė narė įsisteigimo valstybei narei apmokestinamojo asmens vardu perveda tokia šios sumos dalį, kokios reikia ginčijamų PVM įsipareigojimų įvykdymui užtikrinti. Įsisteigimo valstybė narė per 15 dienų nuo pervedimo iš PVM gražinančios valstybės narės

gavimo informuoja apmokestinamąjį asmenį apie pervestos sumos pervedimą ir pasilikimą. Pervesti suma įsisteigimo valstybei narei leidžiama tik tuo atveju, kai įsisteigimo valstybėje narėje veikia veiksminga teisminės peržiūros sistema, kuri teismams suteikia galimybę apmokestinamojo asmens prašymu ir visais bylos nagrinėjimo etapais nuspręsti gražinti pasiliktą sumą ar jos dalį.“;

(17) XIII SKYRIAUS pavadinimas pakeičiamas taip:

„SANTYKIAI SU KOMISIJA IR KITOMIS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS, ISTAIGOMIS, ORGANAIS IR AGENTŪROMIS“;

(18) 49 straipsnyje įterpiama 2a dalis:

„2a. Valstybės narės, dalyvaujančios Europos prokuratūros veikloje, pagal Tarybos reglamento (ES) 2017/1939(*) 24 straipsnį praneša tai prokuratūrai visą turimą informaciją apie sunkias nusikalstamas veikas bendros PVM sistemos atžvilgiu, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1371(**) 2 straipsnio 2 dalyje.

Valstybės narės gali pranešti Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) visą turimą informaciją apie nusikalstamas veikas bendros PVM sistemos atžvilgiu, kad ta tarnyba galėtų apsvarstyti galimybę imtis tinkamų veiksmų pagal savo įgaliojimus.“;

(*) 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje (OL L 283, 2017 10 31, p. 1).

(**) 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

(19) 55 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijos saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su šia informacija tik tiek, kiek to reikia elektroninėms sistemoms, kurių prieglobą teikia Komisija ir kuriomis valstybės narės naudojasi įgyvendindamos šį reglamentą, prižiūrėti, palaikyti ir tobulinti.“;

(b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Visam šiame reglamente nurodytam informacijos saugojimui, apdorojimui ar keitimuisi ta informacija taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679(*) nuostatos. Tačiau, siekdamas tinkamai taikyti šį reglamentą, valstybės narės apriboja Reglamento (ES) 2016/679 12–22 straipsniuose ir 5 bei 34 straipsniuose nustatytų teisių ir pareigų apimtį, kiek to reikia to reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti. Šiame reglamente nurodyta informacija apdorojama ir saugoma tik šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, o šios informacijos saugojimo laikotarpis apriojamas laikotarpiu, būtinu tiems tikslams pasiekti.“;

(*) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų

judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

(20) **58 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:**

„2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011(*) 5 straipsnis.“;

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(21) **I priedas išbraukiamas.**

2 straipsnis

Isigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo ~~2019 m. sausio 1 d.~~

1 straipsnio 3 punkto a ir c papunkčiai ir 1 straipsnio 9 punktas taikomi nuo 2019 m. sausio 1 d.

1 straipsnio 3 punkto b, d ir e papunkčiai, 1 straipsnio 4 punkto a, c ir e papunkčiai ir 1 straipsnio 5 punktas taikomi nuo 2020 m. sausio 1 d.

1 straipsnio 10 punktas taikomas nuo 2021 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*